

ЛЕГЕНДА ЗА КАМЕННАТА СВАТБА

Млад хубав момък се влюбил в девойка от съседното село и залинял от любовна мъка. Бащата разбрал сина си и откупил хубавицата с пълен тас жълтици. Вдигнала се голяма сватба. Задумкали тъпани, писнали зурни. Взели момата от съседното село и н тръгнали за Зимзелен. Отпред, качена на муле, нагиздена вървяла булката със закрито лице. До нея вървял свекърът, а най-отзад щастливият жених. След като минали малката рекичка, която се намира пред с. Зимзелен, духнал вятър и открил лицето на булката. Свекърът го зърнал, занемял от красотата ѝ и нечисти мисли щукнали в главата му. Разбрал това, вятърът се разбеснял, разфучал и вкаменил булката заедно с мулето.

След нея вкаменил свекъра и цялата сватба. Останал само момъкът, вцепенен от мъка и ужас. Заплакал той, навел глава и помолил вятъра и него да вкамени. Вятърът изпълнил молбата му, а от сълзите, които клетият момък изплакал се образувало малко езерце.

Често легендите имат варианти, като тази не прави изключение: ...Момъкът имал много възрастна баба, която го отгледала от малък. Тя не била поканена на сватбата, но гледала шествието, скрита между дърветата в отсрещната горичка. Разбрала за лошите намерения на свекъра и помолила Природата-майка да предотврати това нещастие за внука и. Малко след това тя също се превърнала в камък, който и до днес безмълвно присъства в отсрещната гора, сякаш да бди над сватбеното шествие.